

[Peter Nielsen.]

opretholde den samme levestandard som folkepensionister, idet det koster mere at føre en invalids tilværelse, men dette tillæg beskattes, skønt det altså ikke kan betinge en større levestandard, og der er endda i visse tilfælde tale om en ret hård beskatning. Et ægtepar f. eks. i København, der udelukkende lever af folkepension, er skattefri. Et tilsvarende ægtepar, der udelukkende lever af invalidepension, modtager årlig 1 464 kr. i invalidetillæg, så de kan have den samme levestandard, men disse 1 464 kr. betyder, at ægteparret vil blive beskattet med 572 kr. i modsætning til folkepensionistparret med den samme levestandard, men med skattefrihed. Når disse invalide-tillæg — og det samme gælder invaliditets-ydelserne — kun gives, for at de pågældende kan opretholde den samme levestandard som raske folk med samme indtægt, er det betænkeligt at beskatte dem, idet man derved stiller invalidepensionister ringere end folkepensionister. Jeg vil derfor spørge den højtærede finansminister, om det ikke er muligt at gøre disse invaliditetstillæg og -ydelser skattefri, således som f. eks. bistanstillæg og plejetillæg er det i forvejen. Det vil sikkert kunne indføjes i dette lovforslag, uden at der behøver at blive pillet ved ligningsloven.

I øvrigt anbefaler jeg det foreliggende lovforslag.

Føged: Vi kan som helhed tiltræde lovforslaget, men jeg vil alligevel gerne gøre nogle bemærkninger.

Ligesom det ærede medlem hr. Peter Nielsen finder jeg, at det, at der nu kommer en særlig lov, i stedet for at forholdet behandles i ligningsloven, sådan set er lidt uheldigt. De særlige love kan vi få nok af endda. Det bliver mere uoverskueligt, når der ligger lov ved siden af lov; bedre ville det være, om vi kunne indarbejde bestemmelsen i ligningsloven, eller om vi måske engang i fremtiden, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, kunne nøjes med én statsskattelev, én kommuneskattelev og én udskrivningslov; det ville være en forenkling, der var såre tiltrængt.

Endvidere siger man, at dette lovforslag fremkommer, fordi ligningsloven er gjort permanent. Heroverfor vil jeg gerne sige,

at ligningsloven kan ikke blive mere end sådan i mindre grad permanent; der vil være forhold år for år — selv om det ikke bliver hvert år, så hvert andet eller hvert tredje år — som gør det nødvendigt at tage visse skattemæssige problemer op til behandling; det skete altså tidligere i forbindelse med ligningsloven. Ligningslovens behandling blev i fjor flyttet fra november-december frem til marts-maj, hvad jeg finder særdeles heldigt. Netop dette, at vi behandler den på det tidspunkt i forbindelse med vor viden om udskrivningsloven, er efter min mening en heldig foranstaltning, og denne placering af loven kan også kommunalfolkene være tjent med, bl. a. fordi de, når vi kommer frem til næste års 1. januar, ved, hvordan beskatningen vil blive, idet det så allerede er planlagt 8-9 måneder i forvejen; derfor er der ikke nogen tvivls-punkter.

I bemærkningerne til lovforslaget kommer den højtærede finansminister med en lille tilføjelse til lovforslaget, idet der står:

„Hvis de for skatteåret 1961-62 gældende udskrivningsregler forlænges uændret for det kommende skatteår, vil de foreslåede nedslagsregler bevirke . . .“

Hvis der ingen sikkerhed er for, at de forlænges, vil det jo betyde, at vi i februar-marts på ny må tage denne særlige lov op til ændring, kan jeg forstå. Der er her et usikkerhedsmoment; eller er det meningen med det, ministeren siger, at nu er dette lovforslag fremsat, men derefter kan der nedsættes et udvalg, og dette udvalg kan arbejde med sagen fra nu indtil marts? Jeg havde egentlig forstået det sådan, at det var ministerens mening, at det foreliggende lovforslag skulle gennemføres allerede inden nytår. Men der ligger altså den fare i det, at denne lov, når den er vedtaget, på ny kan komme ud for ændringer i februar-marts, hvad jeg vil finde såre uheldigt; så var det vel bedre, om lovforslaget havde ventet til ligningslovens behandling eventuelt i februar-marts.

Med hensyn til områdeinddelingen mener jeg ligesom det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at den helt burde slettes. Der er intet, der tyder på, at den bør opretholdes, og når forskellen mellem to områder, hovedstaden og det øvrige land, er så ringe, som